

DE HERINNERINGEN VAN PETER DE JONG HIJ WAS GEDURENDE 17 JAAR VOORZITTER VAN DE BEWONERSVERENIGING WATERGRAS

40 jaar Bewonersvereniging Watergras

Toen Louisa en ik in 1977, het oprichtingsjaar van de vereniging, op zoek waren naar een betaalbare eengezinswoning in de randstad kwamen we bij toeval op de Waterlelie 102 terecht. De opzet van de Water- en Grassenbuurt, het huis en niet in de minste plaats de ligging aan het Watergraseiland deden

ons besluiten het huis te kopen en zodoende werden we op 1 augustus nieuwe (wijk)bewoners.

We hadden het erg naar ons zin en kregen leuke contacten met burens en buurtgenoten.

Toen ik in 1983 door mijn toenmalige buurman gevraagd werd als commissaris kopersbelangen heb ik niet lang getwijfeld en ja gezegd. Met veel plezier en enthousiasme heb ik deze functie vervuld en hebben we in de loop der tijd een aantal collectieve acties opgestart (o.a. vloer- en gevelisolatie, dubbelglas plaatsen, dakgoten vernieuwen en cv-ketels vervangen).

Een aantal jaren later, toen de commissaris leefmilieu vertrok, ben ik mij ook met het leefmilieu gaan bezighouden en zijn er een aantal “hot”-items aangepakt (terugdringen overlast hangjongeren op het Watergraseiland, geluidshinder Plaswijckweg, overlast hondenpoep, de parkeerproblematiek, het achterstallig onderhoud van de straten en bruggetjes en het invoeren van een 30-km zone).

Toen de vacature van voorzitter zich aandiende heb ik “gesolliciteerd” en ben aangenomen.

We hadden een enorm enthousiast team met bestuursleden dat zich volledig stortte op bestaande en nieuwe activiteiten welke bijdroegen aan een prettige, veilige en sociale leefomgeving.

In willekeurige volgorde noem ik o.a.:

Wintersportbeurs

Speelgoedbeurs

Wielenbeurs

Kinderbingo

Kinderdisco

Lampionnenoptocht

Koninginnedagfeest

Kerststukjes maken

Paasstukjes maken

Bingo avond

Bowling avond

Nieuwjaarsborrel

Puzzelritten

Sinterklaasfeest

Uitleen

Schaatsfestijn

Inbraakpreventie

Reanimatiecursus

In de loop der jaren werd het echter steeds moeilijker om volwassenen en kinderen te werven voor de vele activiteiten die de bewonersvereniging organiseerde; de samenstelling van de buurt veranderde, de kinderen groeiden op, besteedden meer tijd aan school- en sportactiviteiten en de volwassenen hadden minder behoefte deel te nemen aan georganiseerde wijkactiviteiten.

Begin jaren tachtig was het gewoon om met je kinderen van alles in de buurt te doen. Toen hadden we sinterklaasfeesten in de sporthal "de Windwijzer" met ruim 200 kinderen. Jaren later waren dat er in het zaaltje van de Watergras nog maar 26!

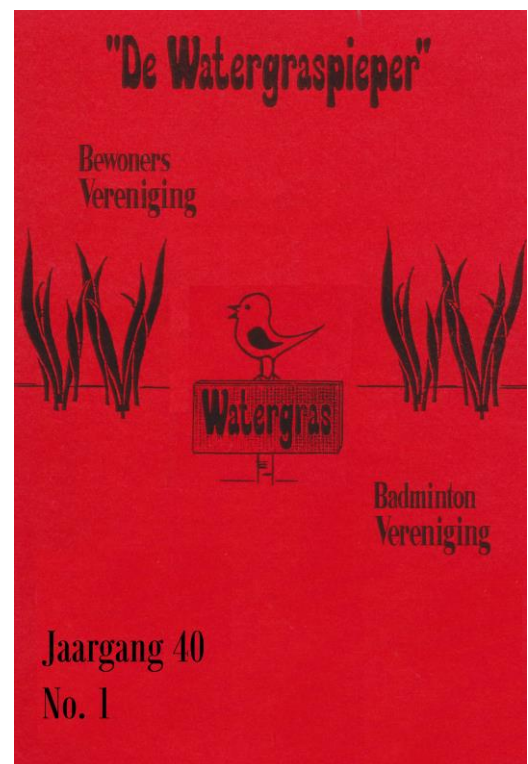
“Vroeguh was alles beter” maar ik denk dat het vroeger vooral anders was en volgens Godfried Bomans zal *“Ook deze tijd eenmaal de goede oude tijd worden”* .

Daar moeten we maar mee leren leven.

Hoogtepunt uit mijn Watergrastijd vind ik wel de gewonnen strijd met de gemeente Gouda m.b.t. geplande (lint)bebouwing aan de Omloopkade. Dieptepunt was wel het feit dat de gemeentelijke subsidie gekoppeld werd aan het aantal dagdelen waarop de bewonersvereniging activiteiten organiseerde. Wij moesten 150 dagdelen (100 voor volwassenen en 50 voor de jeugd) vullen. Dit was een bijna onmogelijke opgave en heeft ons toendertijd heel veel kopzorgen gegeven.

De samenwerking met 2 andere buurt/bewonersverenigingen (t.w. de 107-werfjes en het Ankerlicht) heeft ertoe bijgedragen dat er wat langer kinderactiviteiten georganiseerd konden blijven worden.

Samen met Ilonka en Elly heb ik jarenlang het wijkblad *“De Watergraspieper”* gemaakt en hoewel de hoeveelheid aangeleverde copy in de loop der jaren drastisch terugliep zijn we er mijns inziens toch altijd in geslaagd met veel plezier een aantrekkelijk exemplaar in elkaar te zetten.

In 2001 ben ik uit de Water- en Grassenbuurt verhuisd naar de wijk Goverwelle.

We hebben ruim 23 jaar met veel plezier op de Waterlelie gewoond en het *“Watergras”*-gevoel heb ik op onze nieuwe stek echter nooit kunnen ervaren, maar ja dat is ook wel logisch want de wijk bestond al ruim tien

jaar en we hadden ook geen contacten meer via onze opgroeiende kinderen; m.a.w. een compleet andere levensfase.

Tijdens het afscheidsfeest op zaterdag 20 januari 2001 in ontmoetingscentrum "Het Watergras" aan de Aakwerf 42 kreeg ik als aandenken en als dank voor mijn jarenlange inzet voor de Water- en Grassenbuurt een bronzen waterlelie.

Dit aandenken heeft een prominent plekje in de vensterbank gekregen en doet mij vaak terugdenken aan een geweldig fijne tijd.

Mijn erelidmaatschap betekent nog steeds heel veel voor mij; niet in de minste plaats vanwege het feit dat ik nog regelmatig gebruik maak van de unieke uitleenservice van de vereniging. De statafels, partytenten, ladder en hogedrukreiniger worden ook op de Binnenpolderweg 18 nog regelmatig ingezet.

Misschien heb ik het "Watergrasgevoel" wel aan mijn beide zonen overgedragen want toen wij ze vorig jaar tijdens een speciale actie op een helikoptervlucht boven Gouda trakteerden en vroegen wat ze graag "uit de lucht" wilden zien was het unaniem "de Waterlelie waar we opgegroeid zijn"!

30-jarig jubileum

Afgaande op wat ik lees en hoor wordt het een grandioos robijnen jubileumfeest en mijn complimenten aan allen die voor- en achter de schermen aan de realisatie hiervan meewerken/meewerkten. Helaas kan ik niet bij de viering van dit heuglijke feit aanwezig zijn maar vanaf mijn vakantieadres in Dublin wens ik jullie allemaal een bijzonder fijn feest toe en hoop ik t.z.t. de foto's te kunnen aanschouwen. Als voorbeeld een kiekje van het 25-jarig jubileum.

Het allerbeste toegewenst door Peter de Jong.

PS. Laten we hopen dat we "bij leven en welzijn" elkaar op het 50-jarig jubileum weer zien.